



Eindrapportage

- **Klacht:** Scoliose
- **Behandelperiode:** sept 2006 t/m juni 2008
- **Cliënt:** In een eindrapport wordt de cliënt i.v.m. privacy Piet genoemd
- **Eerst Verantwoordelijke (EV'er):** Carolien Wassenberg
- **Rapportage:** Carolien Wassenberg
- **Behandeld door:** Stichting Talita Koemi
- **Behandelmethode:** Magnetiseren, Reiki en gesprekken
- **Rapportage:** feb 2009

complementaire zorg

Eindrapportage: Scoliose

Beschrijving cliënt:	Piet is 52 jaar
Begin- en einddatum behandeling:	juli 2007 t/m nov 2008
Klachten	Scoliose
Medische diagnose(s):	<p>Piet heeft een aangeboren afwijking/aanleg in de rug. Hij heeft sinds 1968 chronische rugklachten en veel pijn. De pijn wordt veroorzaakt door de vergroeiing van de wervels L5-L4-L3 en de L1-L2. Tussen de L5 en de S1 zitten behoorlijke beschadigingen. Doordat Piet's lichaam steeds meer voorover zakt, krijgt hij ook meer last van de voorvoeten. Piet is al jaren onder behandeling bij een fysiotherapeut. Op 15 jan. 2007 heeft Piet een operatie ondergaan om de scoliose op te heffen. Bij deze ingreep is uit S4 van de ruggewervel een hoek van 45 graden gehaakt om de rug te kunnen corrigeren waardoor de draagkracht weer op de hielen komt te liggen i.p.v. op de voorvoet. Deze correctie wordt vastgezet met een stang die loopt van de S1 tot L 10. Piet heeft zich aangewend om de signalen die zijn lichaam geeft als pijn te "negeren" en door te gaan tot het uiterste. Meestal ontkent hij dit of hij zegt het te weten maar niet anders te kunnen, omdat zijn bedrijf hem nodig heeft. Hij is erg hard voor zichzelf. Daarnaast heeft hij ook altijd het gevoel dat hij door anderen niet gehoord wordt. Piet heeft voor deze ingreep gekozen omdat het lichaam hem steeds meer last bezorgd/belemmerd bij zijn dagelijkse werkzaamheden. Hij hoopt zo van de pijn af te komen en weer vooruit te kunnen ook al vindt hij het moeilijk om voor een behoorlijke tijd de supervisie op zijn bedrijf niet uit te kunnen voeren.</p>
Verdere opsomming van de Pesplan punten : (alleen het probleem)	<p>Aandachtspunt 1: angst voor de op handen zijnde operatie om zijn rug weer recht te zetten.</p> <p>Aandachtspunt 2: pijn in de rug</p> <p>Aandachtspunt 3: ondersteuning bij het genezingsproces na de ingreep.</p> <p>Vanaf jan 2008:</p> <p>Aandachtspunt 4: pijn in bil en knie</p> <p>Aandachtspunt 5: Behoeftte om gehoord te worden/ aan contact.</p>



Aanvang van de behandelingen

Piet is door de stichting vanaf sept. 2006 behandeld omdat de op handen zijnde operatie aan de scoliose in zijn rug behoorlijk wat spanning, angst en onrust bij Piet teweeg brengt. Bij aanvang van de behandelingen heeft Piet veel pijn (score 7 tot 9) in zijn rug. (vooral in zijn onderrug), een hele grote druk op zijn voeten (zijn lichaam valt als het ware naar voren) en zijn hele lijf voelt ontzettend moe.

In jan. 2008 hebben we samen met Piet besproken waarom hij nog langer door de stichting behandeld wil worden omdat de eerder opgestelde pes-planpunten (1 t/m 3) niet meer actueel zijn. Hij geeft aan dat hij nog behoefte heeft aan een klankbord en dat bij ons kan vinden. Ook heeft hij nog pijn in zijn bil en knie.

Door de behandelingen en de gesprekken zegt Piet rustiger te zijn geworden. Hij ziet nog wel tegen de ingreep op maar kan er iets beter mee omgaan. Idem met het overlaten van zijn zaak in handen van het personeel.

Door Piet er steeds in gesprekken op te wijzen wordt duidelijk dat drukte, spanning en stress ook meer en sneller pijn veroorzaken. Maar om na deze bevindingen zijn houding te veranderen blijft moeilijk voor hem.

Verloop

Nadat we als groep zijn gaan magnetiseren langs de ruggegraat wordt de druk op de voorvoet minder en heeft Piet minder pijn en zakt de pijn ook sneller weg. Zijn rug komt wat rechter. Na de behandelingen heeft Piet in deze periode een zwaar en heel moe gevoel. Zo komen we aan 15 januari 2007, de dag van de operatie. Nadat hij 9 dagen in het ziekenhuis heeft verbleven zijn we bij thuiskomst hem thuis gaan magnetiseren. Hij gebruikt pijnstillers en inslapers. Het corset en de stang, waarmee zijn rug vastgezet is, bemoeilijkt elke beweging. Het liggen op de rug verergert zijn ongemakken.

Tijdens de behandelingen thuis is vooral te merken dat Piet erg moe is als gevolg van de lange narcose en alle spanning komt er uit. Piet is erg emotioneel en kan de emoties ook benoemen. Piet heeft regelmatig pijn maar het diepe vermoeiende van voor de ingreep is weg.

In maart gaat Piet weer naar zijn zaak en komt vanaf die tijd ook 2 keer in de week naar de praktijk voor een behandeling.

Eind april mag Piet het dragen van het corset af gaan bouwen en begint de fysio om zijn spieren weer krachtig te maken. Het lichaam moet ook wennen aan de andere houding en de beperking van beweging in de rug.

Piet vervalt langzaam in de oude gewoonte van zichzelf vergeten, doorgaan en doordraven en brengt daarmee het herstel in gevaar. Daarom hebben we vanaf april 2007 in de gesprekken geprobeerd om Piet inzicht te laten krijgen in het waarom van bepaalde gedragingen van Piet, gewoonten e.d

Tevens komen we daarmee tegemoet aan zijn behoefte om gehoord te worden/ aan contact. Tijdens de gesprekken voor en na een behandeling ontstaat er een vertrouwensband waardoor Piet er een



stichting
Talita Koemi

complementaire zorg

Afsluiting

gewoonte van maakt om zich op die tijden leeg te praten. Ook biedt dit de mogelijkheid om Piet zo te spiegelen en/of te confronteren.

Piet is tevreden over het genomen besluit t.a.v. de ingreep. De rug is minder beweeglijk, wat nog steeds wennen is, maar de pijn en de vermoeidheidsklachten(om het lichaam in evenwicht te houden) zijn verdwenen. Piet heeft zo goed mogelijk geprobeerd om mee te werken aan het herstel (deed braaf wat mocht/moest) Hij leeft wel vaak vooruit; zet data's vast als grens, maar leert toch ook, van ervaringen en gesprekken, om beter/meer naar zijn lichaam te luisteren en het te respecteren. Het enige wat we steeds maar weer hebben gedaan is Piet erop wijzen dat respect voor het lichaam nodig is en dat pijn een signaal is.

Piet heeft behoefte aan een klankbord m.b.t. het delen van zijn ervaringen. Hij zegt bij de stichting zichzelf te kunnen zijn.

Door de sfeer van vertrouwen en veiligheid en het delen van ervaringen kan Piet steeds meer van zichzelf laten zien waardoor er werkelijk contact gemaakt kan worden en Piet zich geaccepteerd, geliefd en één weet. Hij kan ervaren dat hij zijn houding van zich verdedigen, zich bewijzen, los kan laten. Hij kan zijn hart steeds meer openen waardoor er uitwisseling zowel in zijn thuissituatie als op zijn bedrijf en in spontane contacten mogelijk is. Hij zegt hier zelf over:” De wereld is aangenamer geworden. De mensen reageren zo anders”. Hij kan zich meer op zichzelf, op de situatie richten. Er kan zelfonderzoek plaatsvinden. Doordat hij zich geliefd weet, kan hij de grenzen van zijn lichaam ook leren accepteren uit liefde voor zichzelf. Als je inzicht hebt in bepaalde gedragingen, gewoonten, overtuigingen kan er verandering plaatsvinden omdat de persoon dat zelf wil.

Het veranderen van gedrag kost veel tijd en spiegeling: de oude gewoonte om zijn lichaam steeds maar tot aan en over de (pijn)grens heen te dwingen is veranderd in het serieus nemen van de signalen en er naar handelen. Door tijdens de gesprekken Piet steeds te vragen om naar zijn gedrag in bepaalde zaken te kijken is er meer zelfreflectie ontstaan en respect voor zijn lichaam. Het “verplicht” tijdelijk de touwtjes uit handen geven van zijn bedrijf heeft ook een aanzet gegeven tot meer samenwerking/overleg.

Het magnetiseren had wel invloed op de scoliose. Piet kwam wat rechter. Zelf gaf hij aan dat de druk op zijn voeten minder werd, de pijn eerder wegzakte en hij ook minder pijn had omdat de rug veranderde van positie. T.a.v. het genezingsproces heeft het magnetiseren de doorbloeding gestimuleerd en Piet gaf aan tot lichamelijke en geestelijke ontspanning te komen tijdens de periode dat hij thuis was. Dit gaf hem duidelijk verlichting, zei hij.

**Eindconclusie**

Door aandacht te hebben voor de totale mens en Piet de ruimte te geven waaraan hij behoefte had, kwam Piet de laatste periode (vanaf nov. 2007 tot juni 2008) vooral nog voor liefde/aandacht naar de praktijk. Nu hij zich weer meer geliefd weet heeft hij deze behoefte weer los kunnen laten. Piet is gedurende deze hele behandelingsperiode steeds zachter geworden. Hij benoemt het zelf als dat de mensen anders naar hem reageren, dat hij gezien en gehoord wordt. Vooral op het gebied van aandacht en een luisterend oor hebben we veel voor Piet kunnen betekenen in de aanloop naar de operatie en de herstelperiode. Hij had tijd nodig om die aandacht weer los te kunnen laten.